

[Otto Mørch.]

offentlig myndighed — med rod og økonomi i kulturministeriet, kan vi vel sige.

Dette spørgsmål tillige med andre egner sig vel bedst til den kortvarige udvalgsbehandling, som vel er naturlig, når vi her står over for et helt nyt lovgivningsområde. På den anden side er jeg bekendt med, at man meget gerne ser en hurtig gennemførelse af lovforslaget, så man hurtigt kan komme i gang med at køre på de to nye museumsbaner.

Som det er fremgået af mine bemærkninger, giver mit parti gerne grønt lys for de nye museumsbaner. De to baner, der nu er aktuelle, er der meget stor interesse for, hvilket vel ikke mindst skyldes, at de kommer til at gennemløbe to af de mest naturskønne områder i vort land, Mariager Fjordområdet og Bryrupegnen.

Vestergaard Poulsen: I denne luftfartens tidsalder kan det være en behagelig afveksling, ja, næsten en rekreativ beskæftigelse, at behandle trafikministerens forslag til lov vedrørende museumsbaner.

Som det fremgår af ministerens fremsættelsestale og bemærkningerne til lovforslaget, findes en sådan bane allerede mellem Maribo og Bandholm, men her er det et bestående jernbaneselskabs eneretsbevilling, som giver det juridiske grundlag for driften. Anderledes forholder det sig med strækningerne på privatbanerne fra Mariager til Handest og fra Bryrup til Vrads, der har givet anledning til lovforslaget. Den sidstnævnte strækning kender jeg bedst. Jeg finder det prisværdigt, at der er kræfter på egnen, som har taget initiativet til, at der af privatbanestrækningerne bevares en så stor andel af baneanlægget og det rullende materiel, at der kan bevares noget for eftertiden, som sikkert vil blive en turistattraktion, og som tillige kan blive en interessant demonstration af et bestemt tidsafsnits form for privatbanedrift. Det må være både fornuftigt og nødvendigt, at der skabes faste regler for sådanne museumsbaners drift, herunder ikke mindst af sikkerhedsmæssige og ansvaretsmæssige grunde.

Jeg kan på det konservative folkepartis vegne tilsige lovforslaget en velvillig og hurtig udvalgsbehandling, så det ikke sinkes unødvendigt.

Niels Jørgen Nielsen: Som det fremgår af titlen på det foreliggende lovforslag, gælder det en museumslov, men ganske vist museer af en anden karakter og med en anden funktion end de traditionelle.

Lovforslaget er affødt af det private initiativ, der er udvist flere steder i landet for af historiske og turistmæssige grunde at bevare visse strækninger af de officielt nedlagte jernbaner. I venstre mener vi, at der er al mulig grund til at imødekomme det private initiativ på dette område. Hvis det går sådan, at udviklingen inden for jernbandedriften kommer til at forløbe efter de retningslinjer, der er angivet i baneplanudvalgets betænkning, må vi imødesee en fremtid, hvor jernbaner i visse og store egne af landet vil blive en lige så stor sjældenhed som vilde rovdyr, og derfor kan de måske blive en lige så stor turistattraktion. Der er en del af vore jernbaner, der løber igennem landskaber af stor naturskønhed, og at bevare nogle af disse banestrækninger af turistmæssige hensyn vil være i god harmoni med den kommende naturfredningslovs bestemmelser om offentlig adgang til skove og anden fri natur.

Selv om det ligger uden for dette lovforslags rammer, vil jeg gerne rejse spørgsmålet, om ikke der er grund til at interessere sig for de turistmæssige og rekreative muligheder, som de nedlagte banestrækninger som helhed indebærer. Da banerne i sin tid blev anlagt, medførte de i adskillige tilfælde betydelige gener for lodsejerne, der fik deres jorder gennemskåret; men det er nu så mange år siden, at man har gjort sig fortrolig med forholdet og indrettet sig derefter. En del af de banestrækninger, hvor togkørslen før eller siden vil ophøre, synes særdeles velegnede til benyttelse som gangstier, cykelstier og ridestier, uden at det vil komme til at virke egentlig generende for de omliggende lodsejere. Jeg mener, at man allerede visse steder kan finde eksempler på sløjfede banestrækninger, om hvilke man må sige, at de i stedet burde have været indføjet i det rekreative landskabsmønster. Naturligt må dette spørgsmål henhøre under naturfredningen, og jeg vil derfor henstille til naturfredningsministeren, ministeren for kulturelle anliggender, at tage spørgsmålet om den fremtidige anvendelse af de nedlagte banestrækninger op til overvejelse.